

SÁRISÁPI HÍRMONDÓ

ŠARIŠÁPSKE
SPRÁVY

18. ÉVFOLYAM 3. SZÁM

2014. OKTÓBER

Megemlékezés az '56-os októberi forradalom és szabadságharc ünnepéről

Október 23-án (csütörtökön) a 10⁰⁰ órai szentmisét követően 10⁴⁵ órakor a Millenniumi parkban megemlékezést és koszorúzást tartunk.

Kérjük, hogy az ünnepségen résztvevők egy szál gyertyát vagy virágot helyezzenek el az emlékműnél.

Tisztelettel várjuk a község lakosságát!

1956

Nehéz olyan eseményről írni, melynek nem volt az ember részese. Én most mégis megpróbálom. Mindenki ismeri a történelmi tényeket, de más-más érzést vált ki belőlünk. Az 1956-os történések három szót juttatnak eszembe: **SZABADSÁG, TISZTESSÉG, MÉLTÓSÁG.** Egy nép felkelt, hogy kivívja szabadságát. Tette ezt tisztességből, tisztességgel, méltósággal. Gondoljunk csak a szabadságharc alatti utcai, nyilvános pénzgyűjtésekre. Az egyszerű, hétköznapi emberek áldozatára, akik nem hősöknek készültek: Ács Lajos - ipari tanuló, Batonai István - targoncás, Galgóczi Zoltán - bányász, Kósa Pál - asztalos. Rosszkor voltak, rossz helyen? Nem! Köszönjük meg nekik, hogy akkor, ott voltak. Értünk! Olyan élték át, amit mi ritkán, vagy megkockáztatok soha! No, nem a kivégzésekre, éhezésre gondolok, hanem az összetartozás érzésére, az egymás segítésére. Engedjék meg, hogy egy rövid visszaemlékezést megosszak Önökkel!

„Olyan feledhetetlen összetartozás - és együvé tartozás - érzése volt az embernek, hogy ez a mindig széthúzó magyarság végre egységes tudott lenni. Minden ember a testvérének érezte a másikat. Amikor sorbaálltunk akár kenyérért, akár vízért, vagy valami élelmiszerért, egymást előre engedő előzékenységgel fordultak egymáshoz az emberek. Valami csodálatos, katartikus érzés volt az emberekben. Mintha valami ezeréves átoktól vagy büntől szabadultunk volna meg. Dávid legyőzte Góliátot. Igazi, belső felszabadultság érzése volt az a határtalan türelem és szeretet, amely az embereknek egymáshoz való kapcsolatában is kifejezésre jutott.

Sajnálom az utánam jövő generációt, hogy ezt az érzést nem élték át. Mert ilyen nagyon ritkán adódik egy nemzet életében. Világtörténelmi jelentőségű esemény volt ez. Bele kell borzongani.” (Jakab Zoltán)

És mi beleborzongunk. Beleborzongunk az '56-os hétköznapi emberek tetteibe, a következményekbe... az önzetlenségükbe!

Szöke Erzsébet

Tisztelt Sárisápiak!

Megköszönöm Önöknek, hogy ismét bizalmat szavaztak nekem és a régi-új képviselő-testület tagjainak az önkormányzati választásokon. Úgy gondolom Komárom-Esztergom megyében, de még talán országos szinten is elismerésre méltó az a tény, hogy a harmadik ciklusát kezdheti meg ugyanaz a polgármester és képviselő-testület, akinek tagjain sem kívánt változtatni Sárisáp község lakossága.

Azt hiszem ez az eredmény a megkezdett munkánknak az elismerése és ösztönzőleg hat arra, hogy tovább folytassuk községünk szépítését, fejlesztését, kulturális programjainknak a szervezését, valamint a bányász hagyományaink megőrzését és tiszteletben tartását, nem feledve el Sárisáp község szlovák hagyományait és kultúráját. Nagyon sok feladatunk van még, amit szeretnénk jól megoldani és nemcsak a faluközpontunkat akarjuk fejleszteni, hanem minden egyes településrész, utca felújításával és rendbetételével is foglalkoznunk kell.

Sajnos mindez önerőből nem valósítható meg, szükség van hozzá pályázati pénzek elnyerésére. Ehhez eddig is nagy segítséget adtak nekem és a képviselő-testület tagjainak a polgármesteri hivatal dolgozói, akiknek ezúton szeretném megköszönni az elmúlt négy év munkáját, és kérem, hogy ugyanúgy, mint eddig is, mindennapi munkájukkal járuljanak hozzá, hogy községünk tovább szépüljön és fejlődjön.

Nemcsak nekik, hanem mindenkinek szeretném megköszönni az eddigi támogatást, segítséget, amelyet a munkám végzéséhez kaptam. Kérek minden sárisápi lakost, aki magának érzi ezt a községet, és szeretne tenni érte, hogy a továbbiakban is nyújtson segítséget és támogatást az elvégzendő feladatokhoz. Tegyük élhetőbbé, vonzóbbá falunkat, hisz Sárisáp mindannyiunké!

*Kollár Károly
polgármester*

Képviselő-testület

Polgármesteri Hivatal dolgozói

Ölvedi László Halottak napján

Verőfényes, halk őszi napon
Mécsek gyúlnak itt is, amott is.
Kivirágzik sok árva halom,
Hófehér rózsák hullnak hangtalan
A szürke rögre.
Halottak napja van.

A szél zizeg, suhan zörögve,
Mint túlvilági titkos üzenet.
Hát így lesz már bús mindörökre?
Felnézek: a nap könnyek közt nevet,
Csak a fejfák súgják a nemet.
Zokogásba fullad a szavam,
Halottak napja van.

Mit gyászolunk? hitet, szerelmet,
Egy álomnál tündéribb valót.
El nem csókolt csókot, százat, ezret,
Bűnöst, hűtlent és vérforralót.

Még ajkamon kísért illata
S nem sodorja onnét el, csak a
Vén halál maga.
Ő cirógatja ma barna hajam.

Halottak napja van.
A kóbor bánat bolyongó lelke,
Haldokló napfény hervatag őszen
- Könnyes kedvesem, jó ismerősöm -
Megsimogat lágyan, remegve.
És szívemben ragyog a mécses:
Álomrözsze, kéklő mese füst,
Itt is, ott is, kósza, dér-ezüst,
Melytől holnap tán sirom ékes.
Térdre hullok lassan, szóttalan,
Halottak napja van.

Ölvedi László

Isten szeretete minden egyes sír mélyére eljut

André Heller osztrák költő egyik színművének dalában halljuk: "Az életemből lassan kinő a halál." A dalszerzőnek igaza van. Aki túl van élete delén, az egyre gyakrabban találkozik a halál előhírnökeivel: teljesítőképessége csökken, egészségi állapota ingadozik, feledékenysége és fáradtsága egyre gyakoribbá válik és a pihenés igénye is egyre nagyobb lesz. Tagadhatatlan tehát, hogy életünknek megvannak a határai, és mindinkább nyilvánvalóvá válik, hogy a halál életünk része.

Hogyan viselkedik a mai ember ezen tényekkel szemben? Némelyek nem vesznek tudomást a földi mulandóság tényéről, mert azt a véleményt osztják, hogy az élet annál teljesebb, boldogabb, gondtalanabb, minél messzebb űzzük tudatunkban a halál gondolatát.

A halálos kimenetelű balesetek, az újságok elhalálozási rovata, a katasztrófák, az erőszak és bűnözés felvillanó képei ugyan eszünkbe juttatják a halált, de ezek a képek csupán a felszínen maradnak és hamar tovaszállnak, holott életünk értelmére és határaitra kellene, hogy emlékeztessenek bennünket. Ennek ellenére sokan közömbösen viszonyulnak a valósághoz és egykedvűen tudomásul veszik, hogy mindig csak mások halnak meg. Ameddig tehát rájuk mosolyog a sors kegye, addig ismételten elűzik maguktól a halál gondolatát és úgy tesznek, mintha halál nem vonatkozna rájuk is.

Másokat a halál gondolata annyira nyomaszt, hogy belebetegsznek: gondolkodásuk és munkaképességük korlátozódik, életkedvük csökken, életerejük lebénul, depresszióba esnek. Ennek oka abban keresendő, hogy eddigi életüket valószínű nem az igazi értékek határozták meg, hanem a siker és a tekintély, a címek és a kitüntetések, a birtok és a bankbetét.

Hogyan viszonyulunk mi, keresztények, a halálhoz? Könnyebben szembesülünk valóságával, mint a fent említettek? Valljuk be őszintén: nekünk sem könnyű. A keresztények számára is kemény próbatételt jelent a halál és minél közelebb érezzük érkeztét, annál talányosabbá és nyomasztóbbá válik számunkra. A legjobbakat is félelem és a tanácstalanság fogja el és gyakran kétségbeesnek. A sok "miért"-re mi sem találunk elfogadható választ akkor, amikor a halállal kapcsolatos kérdésekről van szó.

Jézus örömhírében azonban tudjuk hogy életünk nem zsákutca, hanem az Isten boldogító országába vezető út, amelyről az apostol így ír: "szem nem látta, fül nem hallotta, emberi szív fel nem fogta, amit Isten azoknak készített, akik őt szeretik" (1Kor 2,9). A halál és a sír mind a mai napig csak kiváltó oka lenne a gyásznak, ha nem történt volna meg az, amit a keresztények vasárnapról-vasárnapra ünnepelnek: nevezetesen, hogy Krisztus ezen a napon, "a hét első napján" feltámadt a halálból és biztosít bennünket: "Én élek és ti is élni fogtok" (Jn 14,19).

Ez a csodálatos örömhír reménnyel telve vezet el bennünket szereteteink sírjához, mert tudjuk, hogy Isten szeretete minden egyes sírnak a mélyére eljut.

*Lukács József
plébános*

Október 6.

Az általános iskolában a hagyományokhoz híven ebben az évben is megemlékeztünk az aradi vértanúkról.

A nyolcadik osztályos tanulók közül: Csoma Dzsesszika, Csicsmann Lilla, Flórián Rebeka, Schrammel Cintia, Wolfart Kitti, Molnár Andrea, Nagy Zsófia, Balogh András és Garai Kevin elevenítették fel az októberi eseményeket. A gyerekek meghatódva nézték a 13 égő mécses, akik a vértanúkat szimbolizálták. A műsorban elhangzott aradi vértanúk nevét a gyászkeretben lévő képen is olvashatták.

„S ők élni fognak, élni mindörökkön,
Szent lesz, örökké szent a sírgödör,
A míg az eszmény ki nem hal e földön,
Míg magyar szellem még magasba tör,
Az ígét, melyért éltet áldozának,
Szívébe írták az egész hazának,
Utódtól fogja hű utód tanulni:
Hogyan kell élni, s hogy lehet meghalni.”

Héjasné Lovasi Anna

Kollárné Mázi Krisztina

„Az év német pedagógusa” díjban részesült

Kollárné Mázi Krisztina községünk lakója, az Első Óbudai Német Nyelvoktató Nemzetiségi Általános Iskola igazgatóhelyettese immár a „Deutschpädagogin des Jahres“ díj birtokosa.

A díjat 2014. szeptember 26-án a Budapesti Németek Európa-napján, a nemzetiségi iskolák ünnepélyes tanévnyitó ünnepségén Bárkányi Judit a Fővárosi Német Önkormányzat elnöke adta át, s egyben méltatta Kriszti érdemeit a német nemzetiségi nevelés-oktatás terén végzett kiemelkedően eredményes munkájáért.

*Szívből gratulálunk,
valamint további munkájához sok sikert kívánunk!*

Szerkesztők

Egy ünnepi hétvége Sárísápon

Szeptember első hétvégéje rendkívül eseménydús volt a település életében. Szeptember 6-án, szombaton rendeztük a Szlovák nemzetiségi, népzenei csoportok „Slovenský škóvránok” elnevezésű minősítő versenyét.

E napon szentelték fel a felújított templomot, mely nemcsak a falu keresztény, katolikus közösségének jelentős ünnepe, hanem a település életében is meghatározó esemény volt.

Slovenský škóvránok 2014

Szeptember 6-án ünnep volt Sárísápon, a szlovák népzene ünnepe. Színes népviseletbe öltözött csoportok gyülekeztek a szépen felújított, hatalmas művelődési ház előterében, énekhangok, citeraszó szűrődött ki a próbahelyiségekből, versenyre készülődtek a pávakörök, hangszeres csoportok.

A Magyarországi Szlovákok Szövetsége (MSZSZ) két-évente rendez meg a Slovenský škóvránok (Szlovák Pacsirta) minősítő versenyt, melyre hazai szlovák népzenei csoportok, hangszeresek és szólisták jelentkezhetnek, hogy bemutathassák régi és új összeállításait, dalsokraikat, hagyományőrző produkcióikat. Az elérhető minősítési fokozatok változatlanok, a bronz, ezüst és arany odaítéléséről dönt a hagyományosnak mondható zsűri, melynek tagjai: dr. Gyivicsán Anna nyelvész professzor, Juraj Matiaš szlovákiai koreográfus és e sorok írója, akik kezdetektől figyelemmel kísérik a csoportok munkáját, eredményét, fejlődését.

A Slovenský škóvránok 2014 első bemutatóján 13 produkciót láthatott, hallhatott a közönség és a zsűri. Az elsősorban környékbéli és pilisi csoportok mellett több távoli szlovák település együttese is bemutatkozott, így érkeztek résztvevők Észak-Ma-

Vasárnap a bányásznap megemlékezésnek adott helyszínt a Művelődési Ház.

E három esemény közül az énekkarok, népzenei csoportok találkozájáról szóló véleményt, értékelést osztom meg Önökkel. Úgy vélem, hogy az a leghitelesebb, ha a zsűri elnökének –dr. Alföldy-Boruss Istvánnak gondolatait idézem.

gyarországról és Pest megyéből is. Ebből adódóan a műsorok változatossága és színessége határozta meg a verseny produkcióit, a különböző tájegységek dallamai, előadói sajátosságai, hagyományai és a helyi viseletek színvonalas versenyt ígértek.

Bensőséges és közvetlen hangulatot teremtett a csoportok bemutatkozása, melynek során - eltérve a hagyományos műsorközléstől - a csoportvezetők személyesen mutatták be együttesüket.

Elsőként a helyi **Sárísápi Pávakör** állt színpadra, harmonika kísérettel adták elő jól felépített, szóló énekkel is skovra03színesített dalsokrukat, melyre a tiszta, egységes előadás volt jellemző.

A Slovenský škóvránok 2014 sárísápi versenye példátlan eredménnyel zárult, az egyébként szigorú zsűri döntése alapján 2 ezüst és 11 arany fokozat született. Összefoglalva: igen magas színvonal, igényes munka és felkészülés jellemezte a versenyműsort. Gratulálunk!

*dr. Alföldy-Boruss István
népzene kutató, ny. zenei főszerkesztő*

Forrás: <http://www.oslovma.hu>

Fotó: Jackl Károly

A minősítő versenyen a **Sárísápi Szlovák Pávakör ARANY** minősítést ért el!

Szekeres Tibor

Binderné Haracska Piroska interjúja dr. Pásztor Tibor háziorvossal

Mesélnél egy kicsit magadról?

Nagyváradon születtem, egy háromgyermekes munkáscsaládban. Csak fiútestvéreim voltak, valószínűleg ezért szeretem azóta is inkább a lányokat. :-) Falun nőttem fel, a munka szeretetét részben örököltem, részben szüleim arra neveltek, hogy először el kell végezni a dolgomat, majd csak azután lehet játszani, szórakozni. Mindezzel együtt, vagy éppen ezért is szép gyerekkorom volt. A háromgenerációs család előnye, hogy nagyon sok mesét, történetet hallottunk nagymamától, sok-sok életbölcsességet adtak át, észrevétlenül. Így hosszabb időt megélt, felnőtt fejjel jönnek elő néha olyan gondolatok, amikről csak utólag derül ki, honnan is származnak.

Mikor döntötted el, hogy ezt a hivatást választod? Hol folytattad a tanulmányaidat?

Hogy mikor akartam először orvos lenni? Nem tudnám pontosan megmondani, de egész korán, az biztos. A gimnázium közepe táján volt ugyan egy kb. 2 éves periódus, amikor pap akartam lenni, ezt is teljesen komolyan gondoltam, olyannyira, hogy még iskolát is váltottam: matek-fizikáról egy történelem-filológiai liceumba iratkoztam át. Azután érettségi környékén jött megint az ihlet, hogy nemcsak az emberek mentális, de testi betegségeinek gyógyítását szeretném a jövőben csinálni.

Nagyváradon érettségiztem, orvosi diplomámat a SOTE-n szereztem 1996-ban. Gyakorló orvosként a Mátrai Állami Gyógyintézetben dolgoztam. Tüdőgyógyászatból szakvizsgáztam, de úgy éreztem, hogy nem ez az én végleges szakterületem, szerettem volna kipróbálni a házi orvoslást is.

Mikor és hol kezdted meg a háziorvosi praxisod?

Háziorvosként 1999-ben kezdtem el dolgozni szintén a Mátrában, pontosabban Mátrászentimrén, de hozzám tartozott még öt kisebb település is. Emlékszem nagyon szép időszak volt ez az életemnek, ott voltak kicsik a gyerekek, nyugodt, békés, és igazán szép környezetben laktunk, dolgoztam. Tulajdonképpen csak a gyerekek miatt kellett kimozdulnunk, hiszen a környéken nem találtunk nekik jó iskolát, főleg a felsőfokúval voltak gondok. Így elhatároztuk, hogy valamerre a főváros közelébe, de nem teljesen a szomszédságába szeretnénk orientálódni, de lehetőleg olyan helyre, ahol van kis távolságon belül jó középfokú oktatásra lehetőség.

Hogyan sodort az élet Sárísápra, hogy érzed magad községünkben?

Az első eladó háziorvosi praxis, amit megnéztünk, az a sárísápi volt. Emlékszem rá, hogy amikor befordultunk a bajnai útról a sárísápira, és megláttam körben mindenhol a szép zöld dombokat, már akkor tudtam, hogy itt jól fogjuk érezni magunkat. Ez hosszú ideig így is volt, majd megint csak a gyerekek miatt Esztergomba költöztünk. Én még Esztergo-

mot is nagyvárosnak éreztem, nehezen tudtam megszokni. Egy éve visszaköltöztem Sárísápra, immár véglegesen úgy gondolom, hogy itt szeretnék megőregedni. Úgy érzem, hogy a falu befogadott, érzem az emberek szeretetét, és ezt nem nagyképűségből mondom, nem gondolom, hogy érdemeim alapján alakult ez ki.

A családorvoslás abban különbözik a többi orvosi szakágtól, hogy a beteget komplexen látja, nemcsak egy-egy rész problémájával foglalkozik. Hivatott az örökös szerepére, ami a betegségek megelőzését, a már meglévő betegségek további romlásának megelőzését illeti. Mi ismerjük leginkább a beteget

az összes meglévő betegségével, problémájával esetleg családi, munkahelyi, szociális gondjaival együtt. Ezért kezelésében nemcsak az adott betegségek gyógyítására szolgáló gyógyszerek rendszeres felírásával, paraméterek pl. vérnyomás, vércukor, labor, stb. ellenőrzésével veszünk részt. Régóta ismerve a beteget, esetleg már a szülők, nagyszülők betegségeit is, olyan tanácsokkal szolgálhatunk, amik sokszor a gyógyszerek hatásával megegyezőek, vagy hosszútávon, ha a beteg megfogadja, a gyógyszeradag csökkentésével, esetleg elhagyásával is járhat.

Szerinted hogyan lehet jó orvos-beteg kapcsolatot kialakítani?

A jó orvos-beteg kapcsolat alapja a kölcsönös bizalom, úgy szakmai, mint emberi szinten is. Kezdetben ez olyan, mint a bokszt első két menete. Igyekszenek egymást felmérni az ellenfelek, azzal a különbséggel, hogy mi nem ellenfelek vagyunk, hanem partnerek. Azután ahogy jönnek a visszajelzések a betegtől, illetve a beteg kezdi érezni a terápia hatásosságát, úgy a bizalom kezd kialakulni, elmélyülni. Természetesen ez már sokkal könnyebb abban az esetben, ha már mástól is jó véleményeket hall az ember. De az igazi jó kapcsolat alapja mindezek mellett egy jó emberi szó, egy mosoly, egy biztatás. Nagyon sokszor erre van a legnagyobb szükség, természetesen a szakma szabálya szerinti orvosi ellátás mellett.

Van-e valami kedves történeted, amit szívesen megosztanál velünk?

Visszatérve a megelőlegezett bizalomra, illetve a beteg edukáció hatásosságára, mindkettővel kapcsolatban szeretnék egy-egy rövid történetet elmesélni.

Történt egyszer, hogy egy néhai betegemet, bizonyos nem mondom meg kicsodát, ittas vezetés miatt rendőrségen előállították, majd a Dorogi Ügyeletre hozták véralkohol vizsgálatra. Természetesen nem nagyon örült a vérvételnek, a rendőröknek, és persze nekem sem, hogy meg akarom őt szűrni. Kaptam tőle hideget, meleget, és a végén, nagy hangon eldicsekedett, hogy neki Sárísápon milyen faja doktora van, nem olyan, mint egyesek, és hogy ismerem-e a Pásztor. Hát nem egészen, mondtam. Másnap kiderült, hogy tényleg az én betegem, de még sohasem találkoztunk.

Történt egy másik betegemmel, igen jó borász a faluban, hogy egy alkalommal rossz laborleleteket produkált. Mondtam neki „Bátyám csak akkor mehet le a pincébe a borát megkóstolni, ha én is megyek.” Meg is fogadta a tanácsomat, több éven keresztül ott voltam az első borkóstolásnál. Egyik ősszel valahogy nagyon elfoglalt voltam, többszöri felszólításra sem mentem kóstolni. Egyszer aztán már szinte kétségbeesve mondta a bácsi „az Isten áldja meg doktor úr, lassan itt a karácsony, még nem tudom, hogy milyen a borom.”

Természetesen nemcsak alkohollal kapcsolatos történeteim vannak, így tízen év távlatában volt sok vidám, kevésbé vidám meg szomorú percünk is a betegekkel együtt.

Mesélnél nekünk az „Év Orvosa” választásról?

Az év orvosa díjra bármely orvost jelölhetnek betegek, kollégák, ha úgy érzik, hogy valami kiemelkedőt tett, vagy tesz a betegek, embertársai érdekében. Jómagam néhány évvel ezelőtt voltam jelölve egy hároméves gyerek sikeres újraélesztéséért, a hálás anyuka terjesztett fel a megmérettetésre. Pedig igazán nem tettem semmi különösöt, jókor voltam jó helyen, szerencsénk volt mindannyiunknak. Azon viszont meglepődtem, hogy a több fordulás választás során több mint 300 orvos közül bekerültem az első tízbe.

Jön a betegségek szezonja, érdemes-e az influenza elleni védőoltásokat beadatni? Mi volt a tapasztalat az elmúlt években?

Az influenza általában december utolsó két hetétől kezdődően február közepéig tartó időszakban fertőző jellemzően. A védőoltás hatásának kialakulása minimum 9-12 nap, védettséget csak egy szezonra ad, tehát a következő évben már hatástalan. Az oltásokat október második felétől, november

elejétől adjuk az arra rászoruló betegeknek illetve 65 év feletti egészséges pácienseknek is. Védőoltást az egészséges fiatal vagy középkorú pácienseknek csak akkor javasolok, ha munkája során sok emberrel áll kapcsolatban, így könnyen elkapja, illetve utána sokaknak továbbadhatja a fertőzést. Az előző években térségünket és falunkat szépen elkerülte az influenza, nem is volt kifejezett járvány. Ez köszönhető a krónikus betegek igen magas arányú átoltottságának, valamint az egyéb, ilyenkor terjedő, és gyakori felső légúti panaszokat okozó, úgynevezett para-influenza fertőzések időbeni kezelésének. Mindent összevetve, akinek bármilyen krónikus betegsége van, elmúlt már 65 éves, esetleg olyan beteg van a családjában vagy közvetlen környezetében, akinek könnyen átadhatja a fertőzést, az oltassa be magát időben.

A téli időszakra kaphatunk néhány jó tanácsot, hogy egészségesekek maradjunk?

Téli időben kevésbé változatos az étrendünk, kevesebbet vagyunk a szabadlevegőn, kevesebb a kinti munkánk, és általában is kevesebbet mozgunk. Az időjárási viszonyok is jobban kedveznek a betegségek kialakulásának, terjedésének. Ezért jó, ha már most felkészítjük szervezetünket, hogy jobban ellenálljanak a betegségeknek, könnyebben megbirkózzanak vele. Fontos, hogy vitaminokban, ásványi anyagokban gazdag ételeket fogyasszunk, sokat mozogjunk. Vitaminok pótlására is szükségünk van, a gyógyszertárakban korszerű vitaminkészítményeket kapunk. A szabadlevegőn eltöltött idő nagyban hozzájárul a fizikai és mentális betegségek, például a téli depresszió kialakulásának megelőzésében. És persze legyünk vidámak, nevéssünk sokat, még akkor is ha a mai világban ez egyre nehezebben is valósítható meg.

Erdei iskola

A Magyarországi Szlovákok Szövetsége által kiírt pályázatnak köszönhetően szeptember végén 10 felejthetetlen napot töltöttünk a szlovákiai Hronecban, erdei iskolában.

Sárisápról 12-en utaztunk el Kati nénivel, rajtunk kívül még 5 településről Csabacsüdről, Dunaegyházáról, Bükkszentkeresztről, Pilisszentkeresztről és a szerbiai Hlozsaniból érkeztek diákok.

A szállásunk egy gyönyörű erdővel körülvett területen volt. Minden reggel 7-kor keltettek, 745-kor pedig már reggelizhettünk.

Délelőttönként nyelvi foglalkozásokon vettünk részt, amelyeken csak szlovákul beszélünk, így sok új kifejezéssel gazdagodott nyelvtudásunk. A tanárok nagyon kedvesek voltak.

Délutánonként különféle sportvetélkedőket, közös játé-

kokat szerveztek számunkra. Mindig vegyes csoportokban versenyeztünk, hogy jobban megismerjük egymást.

Hétfvégén a Magas-Tátrába kirándultunk, ahol a gyönyörű Csorba tónál túrázhattunk, felelevenítve a nyári táborozás élményeit.

Egy napot egy betyár tanyán töltöttünk, ahol betekintést nyerhettünk a juhászok életébe, megkóstolhattuk a frissen készült sajtot, majd megismerkedhettünk a sajt készítés mozzanataival, Zsombor ki is próbálhatta a kis korbácsos való sajt nyújtását és sodrását. Martint tiszteletbeli betyárrá avatták, fogadalmat is kellett tennie. A homlokát zsírral kenték be, hogy a boszorkányokat távol tartsa. Hagymát kellett ennie, hogy egészséges legyen.

Ebédre juhtúrós galuskát kaptunk. Lovagoltunk, ostort pattogtattunk, lovasszekérrel körbejártuk a vidéket.

Esténként sokat táncoltunk és énekeltünk, számos élménnyel gazdagodtunk. Szoros barátságokat kötöttünk a többi iskola tanulóival. Utolsó este felejthetetlen búcsúbullit tartottunk. Csütörtökön reggel szomorúan és fájó szívvel indultunk haza. Jövőre ismét szívesen részt vennénk az erdei iskolában.

Köszönjük a lehetőséget!

Hegedűs Emese, Horváth Katinka Jázmin, Izsó Barnabás, Jurásek Jónás, Kollár Kata, Orgován Fanni, Papp Sára, Pfluger Martin, Schüller Zsombor, Tutervai Brigitta, Urbanics Pál, Zsombok Eszter

Annavölgy és Sárísáp Kertbarátainak és Borbarátnőinek Egyesülete életéből

Egyesületünk szeretne ezúton is köszönetet mondani mindazoknak az annavölgyi és sárísápi lakóknak, akik a „Sárísápi Falunapok” keretében megrendezésre került **14. Virág- és terménykiállításon** termékeik bemutatásával hozzájárultak a rendezvény sikeréhez. Köszönjük támogatóinknak a hagyományos kóstoltatást, valamint a dekoratőröknek és az aktivistáknak a segítségét.

Jó ötletnek bizonyult a most először megrendezett borkóstoltatás - tíz sárísápi borász fajtakinálata - a Fő téren a nagyhordónál, amelynek feltétele volt az erre az alkalomra készült homokfúvott egyedi kóstoló pohár megvásárlása.

Gratulálunk az idei év „**legszebb kertje**” és a „**legszebb parkja**” tulajdonosainak, Mali Sándornak, valamint Vitek Károlynak és feleségének az elért eredményükhöz, továbbá a „**Gulyásparti**” nagyszámú résztvevőinek, akik lefőzhatték egymást a jó hangulatú rendezvényen.

Október 25-én, szombaton délután szakmai **borutat szervezünk** az Ászár-Neszmélyi Borvidékhez tartozó ászári **Matyi Pincébe**, ahol Böör Gyula pincetulajdonos mutatja be nekünk pincelátogatás keretében boraszatát és borait. Várjuk – korlátozott számban – minden kedves érdeklődő jelentkezését a plakátokon feltüntetett szervezőknél.

MEGHÍVÓ

Annavölgy és Sárísáp Kertbarátainak és Borbarátnőinek Egyesülete vezetősége meghív minden tisztelt sárísápi lakost baráti körével együtt a 2014. november 8-án 20 órától hajnal 4 óráig tartó **10. BÚCSÚNAPI BORÁSZBÁL-ra**. A rendezvény helyszíne a Sárísápi Bányász Művelődési Ház nagyterme, ahol a kellemesen vidám szórakozás most sem maradhat el. A Művelődési Ház büfétjét működtető **Alibi Presszó** biztosítja a jó hangulathoz az italokat, az élőzenét pedig az új felállású **LET-SHOW BAND** szolgáltatja. Legutóbb a „Sárísápi Falunapok” utcabájlán lépett fel a zenekar jó hangulatot teremtve a szórakozni vágyóknak.

Belépőjegyek elővételben már kaphatók. Asztalfoglalás a belépők vásárlásának sorrendjében történik. Keressék jegyárúsító aktivistáinkat.

Tombolatárgy felajánlásokat köszönettel vesszünk.

Mulassuk át együtt az éjszakát!

A rendezők minden érdeklődőt és szórakozni vágyót megtisztelő szeretettel várnak.

További fontosabb híreink

Megkezdődtek a **2015. évi Jubileumi 30. Sárísápi Térségi Nyílt Borverseny és a 3. Sárísápi Térségi Nyílt Pálinkaverseny** előkészületei a bírálati elnökök felkérésével. A borbírálat elismert és szakmailag felkészült elnökét még keressük.

A pálinkabírálat elnöke ismét **Vértés Tibor** főzőmester, az Agárdi Pálinkafőzde KFT ügyvezető igazgatója lesz, aki a megtisztelő felkérést már elfogadta.

A bírálatok **2015. február 27-én**, pénteken azonos időben fognak lebonyolítódni, az ünnepélyes eredményhirdetés pedig **2015. március 7-én**, szombaton kerül sorra. A rendezők minden gazdának sikeres felkészülést kívánnak.

*Schummel Tamás
egyesületi elnök*

INKUBÁTORHÁZ

Örömeinkre szolgál, hogy a Sárisápi Hírmondó hasábjain bemutathatjuk a hamarosan megnyíló Inkubátorházban helyet kapó vállalkozásokat.

GE-KO horgász- és állateledel kereskedés

GE-KO egy fantáziánév, két keresztnévből alakult: Gergő és Anikó.

Két éve nyitottunk GE-KO elnevezéssel egy horgász- és állateledel kereskedést Sárisáp, Hunyadi utca 106. szám alatt.

Amikor meghallottuk, hogy községünk központjában épülő Inkubátorházban lévő helyiségekre pályázni lehet, mi is beadtuk pályázatunkat, és meg is nyertük a földszinten lévő egyik helyiséget.

Úgy gondoljuk, hogy ez nagy lehetőség a kezdő vállalkozásoknak - amilyen a miénk is - hiszen így egy tágas, szép, új boltban bővíteni tudjuk az árukészletet, és több vásárlót tudunk elvárásainknak megfelelően kiszolgálni.

Gyermekkorom óta szeretek horgászni, a sárisápi tónál tanított meg édesapám halat fogni. Azóta is űzöm ezt a szép sportot, ami egyben kellemes szabadidőtöltés és hasznos foglalatosság is.

A horgászáshoz szükséges eszközöket, termékeket árúsítjuk. Boltunkban kapható minden, ami a szerencsés halfogáshoz kell: botok, orsók, damilok, kiegészítők, etetőanyagok, élő csalik, stb. Szeretjük a természetet és az állatokat, ezért a horgászfelszerelések mellett állateledelt is forgalmazunk.

Örömmel készülünk a nyitásra! Nagy szeretettel várjuk minden régi és leendő új vásárlónkat!

Köszönjük a lehetőséget!

Kanovszki Gergő és Bokor Anikó

Bauintact Kft.

Amikor értesültünk arról, hogy falunkban Inkubátorház fog épülni felvetődött bennünk, hogy jó lenne valamilyen üzlethelyiséget üzemeltetni, mivel ilyen remek, vállalkozást segítő feltételek nem mindennap adódnak a mai világban.

Így megpályáztuk az egyik üzlethelyiséget, és nagy örömeinkre sikerült elnyerni öt évre a helyiség bérleti jogát. Először kávézó, cukrászda nyitását terveztük, de később újra átgondolva, mivel falunkban nincs jelenleg cipő, gyermekcipő,

gyermekruházat, illetve divatárubolt, így inkább ilyen üzlet kialakítása mellett döntöttünk. Bízunk benne, hogy elnyeri majd az emberek tetszését a kínálatunk, mi azon leszünk, hogy mindenki megtalálja nálunk azt, amit szeretne.

Mali Gyula és Pap Zsanett

Egy álom megvalósulása

Huszonegy éve fodrázsként dolgozom Sárisápon. A szakma szerelmese és nagy álmodozó vagyok. Az egyik álmom a szépségipar több szakágát egyesíteni, rátermett, gyakorlott szakemberekkel. Amikor megláttam az Inkubátorház pályázati anyagát, azonnal éreztem, hogy az álmom valóra válhat.

Párommal, Nyigrényi Róberttel közösen megragadtuk a lehetőséget, pályáztunk és sikerült. Ahogy akkor is, azóta is érzem segítő támogatását, amiért nagyon hálás vagyok.

Szeretnénk minél több fiatal tanulónak átadni a szakmák iránti szeretetet. A vendégeink minél több igényét kielégíteni: fodrászat, kozmetika, gyógymasször, győgyepedikúr és manikűrtevékenységgel indulunk. Természetesen igény szerint bővíjük a szolgáltatást.

Szeretettel várjuk régi és új vendégeinket. A mi szakmánkban az örökös megújulás és a vendégeink iránti elkötelezettség a legfontosabb.

Földesi Szilvia

R-LIVE Kft.

Cégünk az R-LIVE Kft. üzemelteti a környéken népszerűvé vált Racing Büfét. Sárisápi lakosokként vállalkozásunk bővítését – hiánypótló céllal – községünkben terveztük. Felmértük, hogy igény lenne Sárisápon is egy olyan helyre, ahová fiatalok, idősebbek, családok is szívesen beülnek egy üdítőre, hamburgerre, pizzára stb. Szükség esetén pedig ingyenes házhozszállítással rendelhetnek ételt-italt.

Étlapunk igen változatos: kávétól, italoktól, a hot-dogon, gyroson át a frissensültekig, salátákig, mindenki megtalálja az ízlésének megfelelőt.

Üzlethelyiség keresése során találtunk rá Sárisáp község honlapján az „Inkubátorház pályázatra”. Beadott pályázatunk sikeres volt, az 5. számú helyiség bérleti jogát nyertük meg. Az átadás után megkezdjük a konyha kialakítását, a vendégtér berendezését. Reményeink szerint 2014. október végén megnyitja kapuit az inkubátorházban a Racing Bisztró Pizzeria bővített étlappal, újdonságokkal a megszokott minőségben, ahová szeretettel várjuk kedves vendégeinket.

Vizvári Ivett

Szemelvények a Sárísápi Bányász Sport Egyesület naplójából

„Ezt az albumot azok megörökítésére készítettem, akik a sárísápi sportélet felvirágzásáért szabadidejüket, tehetségüket feláldozták. Azon igyekeztek, hogy éljen és viruljon a sportélet Sárísápon.” - Gurin Ferenc, 1990. augusztus 20.

Ezekkel a szavakkal indította Feri bácsi a Sárísápi Atlétikai Club alapító tagja a klub naplóját. A sportszervezet 1940. augusztus 20-án alakult meg a sárísápi „Munkás-otthon” nagytermében mintegy 120 lelkes, sportszerető sárísápi lakos jelenlétében. A klub még ugyanebben az évben egy labdarúgó csapattal nevezett be a Dunamenti bajnokságba. A csapat tagjai ekkor Gurin Ferenc, Zgyerka Pál, Gurin Gáspár, Bercsényi József, Varjú Lajos, Gyarmati Ferenc, Zgyerka József, Haracska József, Pazgyera B. János, Basovszki Lajos, Vízvári Márton, Viszkok József voltak.

Nemsokára belefogtak az első futballpálya megépítésébe, a naplóban erről fotók is tanúskodnak. 1945-ben a háború befejeztével a SAC felvette a Sárísápi Bányász Sportegyesület nevet. Legnagyobb támogatója a Borókási bányüzem lett, a játékosok többsége a IX-es, XII-es és a XIV-es akna dolgozója volt. Az egyesület vezetőivé a bányüzem elöljáróit választották.

Később a labdarúgáson kívül megalakultak a különböző szakosztályok: férfi és női röplabda, női kézilabda, asztalitenisz, tömegsport, valamint beindult a sakk is.

1956-ban az egyesület anyagi helyzete jelentősen javult azáltal, hogy a környékbeli bányüzemekben dolgozó helyi bányászok beléptek a tagok közé és engedélyezték, hogy a tagdíjakat a bérekből levonhassák. Az üzemek az egyesületnek átutalták ezt az összeget. A taglétszám ekkor már 820 fő volt. Az időközben felépült tornatermet az elnökség ellátta

különböző sporteszközökkel - nyújtót, korlátot, ugrószekrényt, szőnyeget, bordásfalat vásároltak, s megalakult a tornaszakosztály. Eleinte 18-20 fiatal látogatta az edzéseket. A tornászok a május 1-jei ünnepeken mutatták be tudásukat a Dolinában.

Olyan hűséges és fáradhatatlan sportszervezők gondoskodtak a sportolási alkalmak növeléséről, mint az „örökös elnök” Pazgyera B. János, vele Haracska Ferenc, Héjas Lajos vagy Piroška József és Hauszknecht Ferenc.

1950 óta szeptember első vasárnapja volt a bányásznap ünnepségek ideje a Dorogi Medencében. Dorogon, Tokod-Altárón és Sárísápon a sportpályákon nagy ünnepek zajlottak kulturális és sportprogramokkal. Ezeken az eseményeken 1000 főt meghaladó nézősereg jelent meg. Egy ízben helikopterről dobták le a labdát a kezdőrúgáshoz, más alkalommal egy ejtőernyős szállt le a pálya közepére. A salakospályán sátrakban árulták a különböző portékát, sütötték a lacipecsenyét. Egyszóval a hangulat igen jó volt. A fő esemény mindig a labdarúgó mérkőzés volt, de nem maradhatott el a sakk, az asztalitenisz és a röplabda sem.

A bányászat helyi visszaesése azonban a sportéletre is kihatott, sorra szűntek meg a szakosztályok, csak a labdarúgás és a teke maradt. Ám a régi hívők közül ismét került, aki nyugdíjas idejének javát a szervezésnek szánta. Nagyrészt Gurin Ferenc munkája nyomán újra indult az asztalitenisz, a női kézilabda és a sakk, és újból versenyre szólította a helyi fiatalokat.

A Dorogi Szénbányák támogató segítségét később az Új Élet MGTSZ vette át és példásan segítette a helyi sportéletet. Sportegyesületünk a 2015-ös évben ünnepli megalakulásának 75. évfordulóját. Több generáción keresztül teret és keretet adott a sárísápi sportélet eseményeinek. Köszönjük a régi és a jelenlegi sportvezetőknek, hogy időt és energiát nem kímélve, önkéntes alapon fáradoznak a falubeli tömegsportért.

Jurásekne Pfluger Éva

Megint útra keltek a Tátramászók (Sárisápi Egyesült Tátramászók Épkézláb Társasága).

Úgy tudjuk, kirándulók kihallgatták egy mormota és egy zerge beszélgetését augusztus közepén az Alacsony-Tátrában: „- Hallottad? - Ezek megint jönnek! - Kik? - Hát a SETÉTEK Magyarországról! - Jaj ne, azok a sárisápiak, akik tavaly is itt randalíroztak? Végigrohanták az egész hegygerincet oda-vissza és közben állandóan zajongtak meg röhögtek. Volt közöttük néhány, aki olyan színtelen, bűdös és azután még olyan habos és sárga színű folyadékot is ivott, amitől aztán azt hitte magáról, hogy jópofa és vicces. - Hogy ezeknek ebben mi a jó? - Szerintem, mielőtt megint ideérnének, meneküljünk át a Fátrába.”

Képzletben akár így is elhangozhatott a beszélgetés, mert hát idén is utaztunk, és lehet, hogy találkozunk volna velük, ha ijedtükben el nem költöznek, ugyanis egész úton nem látunk se mormotát, se zergét.

Láttunk viszont sok más említésre méltó szépséget, elsőként a zólyomlipcsei várat, udvarán a hatalmas hársfával, ami alatt a legenda szerint már Mátyás király is hűsölt. A várkastélyt a zólyombrézói vasmű restauráltatja, a már elkészült szépen helyreállított épületrészek mellett azért még jócskán van mit rendbehozni. Egy rövid buszozás után már a biztrai barlang cseppkőképződményeiben gyönyörködtünk. Aztán irány az Alacsony-Tátra, a Chopok-csúcs déli oldala. Már elkészült az összeköttetés és többszöri átszállással ugyan, de „átlanovkázható” a hegy észak-déli irányban. Itt található Szlovákia legnagyobb síterepe is különböző nehézségi fokú pályákkal és felvonórendszerekkel. A lustábbja felvonóval ment a csúcsra, volt, aki sétált egy jó nagyot. A leglustábbak is kirándultak, ők különböző hosszúságú, 2-4 liter közötti méretű sörtúrán vettek részt a Hostinec (vendéglő) nevű túraintézmény-

ben. Az Ördöglakodalma-hágón átkelve ereszkedtünk le a Liptói-medencébe szálláshelyünk, Poprád felé. A városban van repülőtér és a tavalyi tapasztalatokból kiindulva számítottunk rá, hogy a szállás a kifutópálya végén lesz, vagy esetleg a közepén. Aztán kellemesen csalódtunk, mert csöndes helyen, egy szép új panzióban laktunk a Poprád folyó és egy patak találkozásánál. Másnap következett a szokásos nagy túra elsőként a Tamásfalvi- kilátó sziklapárkányára, itt megpihentünk és gyönyörködtünk a kilátásban. Továbbindulva útbaigazítást akartunk kérni, de sikerült kiválasztani a környék egyetlen szlovák turistáját, aki abban bízott, hogy mi vagyunk azok, akik tudják, hogy merre kell menni. Kettévált a társaság és mivel teljesen biztosak voltunk az útirányokban ”lehet, hogy soha többé nem látjuk egymást” típusú búcsúzás következett. A hosszabb utat választók a Hernád-át-törés egy szakaszát gyalogolták végig a létánfalvi malom maradványainál lévő pihenőhelyig. Volt közben csúzás, mászás, láncos kapaszkodókkal kombinált egyensúlyozás a Hernád fölött a sziklaoldalban és ismét bebizonyosodott, mint az út során számtalanszor, hogy a világ összes nyelve közül magyarul lehet a legízesebben és legváltozatosabban káromkodni. Végül senki sem veszett el a rengetegben és Létánfalván újra együtt volt a csapat. Vasárnap hazaindulás előtti utolsó programunk tutajozás a Dunajec folyón. Itt történt, hogy mindent elsőpró méretű önbizalommal rendelkező utastársunk némi „folyékony” rábeszéléssel megszerezte az egyik tutaj irányítását a gorál kormányostól annak népviseletével egyetemben. A messziről inkább csapkodásnak tűnő attrakciót roppant sikeresnek értékelte, hiszen sikerült mindenkit alaposan lefröcskölnie, valószínűleg agyoncsapott pár halat is, és végül aztán a tutaj se süllyedt el - szerencsére.

Sajnos hamar eltelt ez a pár nap, kicsit el is fáradtunk, de megérte. És van egy rossz hírem kedves mormoták és zergék, jövőnk még néhány alkalommal. Hogy hány évig? Hát addig, amíg a lábunk bírja!

B. S.

Íjászverseny

A Sárísáp és Környéke Körzeti Általános Iskola íjász válogatottja
7 fővel részt vett a Lábatlanon rendezett íjászversenyen.

2014. szeptember 20-án egy szép szombat reggelen elindultunk a csapatunkkal Lábatlanra, tradicionális íjászversenyre. A versenyt a Gerenday-arborétum területén rendezték.

Amikor odaértünk, regisztráltunk. A megnyitó után mindenkiel tudatták a szabályokat és a csoportbeosztást.

Ezután következtek az izgalmasabbnál izgalmasabb 3D-s célpontok. Az első akadályunkat elneveztük Túró Rudinak. Ez egy fáról lógó, mozgó cél volt, ami piros pöttyökkel volt tele.

Utána az erdei állatok vártak ránk. A legtöbbet el is találtuk, de némelyiket csak megijesztettük, ám elfutni nem tudtak. Akadt köztük medve, róka, borz, őz, bagoly, muflon és vaddisznó. Meg egy török vitéz. Összesen 12 állomás.

A csoportoknak két kört kellett teljesíteni a pályán. A második körben jobban ment a célzás, bár már nagyon éhesek voltunk, talán mert tudtuk, hogy vár ránk a finom bagulyás.

Az eredményhirdetést izgatottan vártuk. Szép eredmények születtek.

A fiúknál Csinger Zoltán I. Balogh András II. helyezést ért el. A lányoknál Orgován Fanni második lett. A dobogósok érmet, serleget és oklevelet kaptak. Késő délután értünk haza kissé fáradtan, de jókedvűen.

Tutervai Brigi, Orgován Fanni

Kedves Sárísápiak!

Elértük célunkat, köszönhetően Sárísáp Község Önkormányzat Képviselő-testületének és a Sárísápi Bányász SE segítségével, létrehoztuk az asztalitenisz szakosztályt, így sikerült bekapcsolódnunk a megyei asztalitenisz csapatbajnokságba. Indítottunk egy felnőtt, és egy utánpótlás csapatot, akikkel már be is mutatkoztunk. Az első hazai meccsünkön Leányvár csapatát láttuk vendégül. Szoros küzdelemben 10:8 arányban alulmaradtunk, de bízunk a későbbi sikerekben és remélem, a következő lapszámban már győzelmekről is beszámolhatunk. Továbbra is várjuk a lelkes játékosok jelentkezését! Gyerekeknek minden pénteken 16:30-tól 18:30-ig, felnőtteknek minden szerdán 19:00 órától és szombaton 15:00 órától kifulladásig. Minden érdeklődőt szeretettel várunk!

Palkovics János szakosztályvezető

Szklénár Ferenc, Farkas László, Palkovics János,
Pregitzer Antal, Hegyi János

Nardelotti Zoltán junior K-1 világbajnok

A közelmúltban a gyönyörű tengerparti olasz üdülőváros, Rimini adott otthont, a Kick-box Kadett és Junior Világbajnokságnak. A győri Unicentrál Bulls SE-t a Magyar Kick-box Szövetség válogatottjának színeiben a sárísápi Nardelotti Zoltán képviselte junior I. korosztályban, 75 kg-os súlycsoportban, K-1 szabályrendszerben. A negyed döntőben, az oroszok kiválóságát, Makszim Iagushkint búcsúztatta 3:0-ás pontozással. A közönség és a zsűri már ezt is hatalmas teljesítményként értékelte, hiszen az orosz versenyző amolyan mumusa a szakágnak. Zoli ezzel a győzelemmel a döntőbe jutott, ahol az izraeli Pavel Lozickit a második menetben kiütötte és világbajnok lett. Ezzel az Unicentrál Bulls első világbajnoki aranyérmét is megszerezte. Felkészítő edzői: Csányi János és Horváth Gyula.

Sok szeretettel gratulálunk a világbajnoki címhez és további sikereket kívánunk!
Büszkék vagyunk Rád!

Ősztön

Heves zivatar tépázta mohával borított sziklákat, a villámok csapkodnak, az erős szél apró jégdarabokat vágott hozzánk, csípték a bőrünket, mintha parázsból lennének. A tomboló zuhataggá duzzadt hegyi patak őrzöngve ömlött egyik kanyarból a másikba, a hullámok millió apró vízcseppe recscenek a sziklák oldalán. Valahol a hegyerinc alatt ázott macskák módjára húztuk meg magunkat a kövek között. Szembe velünk az ár alábukott a sziklának, vékony, természetes hidat képezve. Az év bármely szakaszában könnyűszerrel átugrándozhattunk volna, de most a hasadék nem tudta benyelni a rengeteg vizet, újabb és újabb víztömeg ostromolta a hidat, ahol át kellett mennünk. Muszáj volt, felettünk a szirtet már repedések borították, percek kérdése volt, hogy a nyakunkba szakadjon egy egész hegy. Monica gondterhelt tekintete a híd és a hegyek között cikázott, aztán találkozott Megan pillantásával. - Muszáj.

- Akkor - Monica Amberhez fordult - Ha nem akarjuk a kövek alatt végezni, át kell rohannunk azon az átkozott hídon. Nem várhatjuk meg a vihar végét.

- Mindenki higgadjon le - Amy tölcserít formált a szája elé, kissé lábujjhegyre állt. A többiek egy kupacban, idegesen morogtak és mocorogtak a meredek lejtőn, Amber éles rikantására azonban mind elhallgattak.

- Át kell rohannunk a túldalra. Vagy ez, vagy...- egyik kezét elvéve a szája elől felmutatott a repedésekre

- Veszettül vigyázzon mindenki! Megcsúsztam a mohás kövön, fájdalmasan felszisszentem és a sajtó bokám után kaptam. Még mindig nem jött helyre.

- Menni fog?- kérdezte a mellettem álló Adele.

- Persze - vágtam rá - semmi bajom. Amy hangosan visszszámolt, aztán újabbat kurjantott, mire az ázott-fázott csapat futásnak eredt a víz felé. Megan gazella módjára szökdécselt az élen, mögötte Monica igyekezett nagyjából az ő nyomában haladni. Megan megtorpant a part peremén, ahogy egy hatalmas hullám átcsapott a hídon. Megvárta, míg a víz nagy része eltűnik az útjából, és újra nekiiramodott. Számoltam a lányokat. Kettő ...Három...Nyolc, kilenc...A fele banda már a túldalra van. Összeszorított fogakkal dobbantottam a kőre. Szorosan mögöttem Emily zárta a sort. Mindenki megvan. Balra fordítottam a fejem. Elkerekedett a szemem a kékség láttán. Épp újabb lépésre emeltem volna a lábam, de félúton valahogy megfagyott a mozdulat. Mély levegőt vettem, aztán megfordultam, Emily felé. Egyik kezemmel a vállát kaptam el, a másikkal a kapucniját, majd erőteljes, széles mozdulattal egy nagyot löktem rajta. A levegőben maradt a kezem, lefelé néztem a bakancsom orrára. Összeszorítottam a fogam.

Hideg acélkésként zuhan a nyakamba a hullám, egy pillanat múlva már mindenhol ott volt a szúrós, hideg jég és víz, nem tudtam mozdulni tőle. Magával rántott, egyenesen le, a fagyos, sötétkék semmibe. Keménynek éreztem a vizet, ahogy közrefogta az arcom, a kezem. Az áradat egyenesen egy sziklafalnak csapott, onnan egy gyors örvény pörgött velem egyre lejjebb. Nem láttam már a fényt. Itt a víz megnyugodott, lassabban húzott lefelé...egészen mélyre.

Ez talán egy tengerszem lehet. Szép időben. Szép időben én is csodálom a tengerszemeket. Pici túsúrásokat éreztem az ujjbegyeimben. Pont egy tengerszemben...? Megpróbáltam megmozgatni az ujjaim, de nem engedelmeskedtek. Összerándultam, mikor valami a csuklómba mart. Rettenetesen fájt. Aztán a karomat is elkapta, húzott lefelé. Valaminek az éles fogai...Nem, ezek ujjak. Hosszú, csontos ujjak. Ha még nem haltam meg akkor valószínűleg azt érzem, ahogy Emily próbál felcincálni a felszínre.

Valami erős, égetően forró dolog megmozdult a keresztcsontom alatt. Fel pattantak a szemeim, kinyitottam a szám és kézzel-lábbal kezdtem kapálódzni. Hamar megtaláltam Emily vállait és belekapaszkodtam, amíg ő kitartóan rúgta a vizet, közeledve a felszínhez.

Kitörtünk a fagyos vízből. Félig fuldokolva, köhögve próbáltam megtölteni a tüdőm levegővel. Még mindig nem láttam semmit. Emily kiabált valamit, amit nem értettem, aztán talajt éreztem a lábam alatt. Továbbra is belé kapaszkodtam, a víz már csak a hasunkig ért, egy újabb hullám még messzebbre taszított minket, de nem vert le a lábunkról. Reszketve, botladozva másztam fel a kavicsos parton, pár méterrel feljebb egyszerűen összeestem. Rázott a hideg. A jobb oldalam jobban sajgott, mint valaha, már nem tudtam mozgatni a jobb karom. Zihálva mélyre szívtam a levegőt. Emily odakuporodott a hátamhoz, szintén vacogva mondott valamit, amit megint csak nem értettem.

Eltelt egy perc, kettő. Hallottam a hangjaikat. Felismertem Megan futóléptét. Ismerős káromkodások. Kinyitottam a szemem.

- Jól vagyok - formáltam a számmal, de nem jött ki hang a torkomon. Abbie nézett le rám, arcán kétségbeesés és aggodalom furcsa keveréke.

- Jól vagyok - ismételtam.

- Azért összeraklak, ha nem gond - Abbie óvatos mozdulatokkal hanyatt fektetett és sebesen munkálkodni kezdett, hogy feléptsen a romjaimból.

- Monica megkönnyebbülve rogyott le Emily mellé és megveregette a hátát. - Él.

- Érzed?

- A kérdése hozzám szólt. Összeszorítottam a szemem és az állkapcsom is, aztán csak helyeslően hümmögtem.

-Bf-

Szerkesztők: Binderné Haracska Piroska, Farkasné Bánhidi Zsuzsanna,
Hunyadiné Dombóvári Éva, Jurásekné Pfluger Éva, Ligetiné Vass Éva

Felelős kiadó: Kollár Károly polgármester

Nyomdai munka: Táltos Nyomda, Győr - **Tördelés:** Kollár Gábor János - ISSN 2062-9303